

[Indenrigsministeren.]

ejerhjem eller paa et Middelstandshjem her i København.

Som et andet Forsøg paa Argument mod en Huslejelovgivning fremførte det ærede Medlem Rentesænkningspolitikken. Det ærede Medlem tænkte ikke et Øjeblik paa, at Rentesænkningspolitikken, saadan som den udvikler sig, vil være til Fordel i første Instans for Grundejerne og derigennem yderligere svækker Begrundelsen for en vilkaarlig Forhøjelse af Lejen.

Jeg skal nævne et Eksempel til. Det ærede Medlem fremførte som Argument for at ophæve denne Lovgivning for Københavns Vedkommende, at en saadan Ophævelse har fundet Sted for Provinsbyernes Vedkommende for mange Aar siden. Ja, med det Resultat, at Lejen i Provinsbyerne fra 1916 til 1930 er steget med 100 pCt., medens Lejen her i København under Huslejelovgivningen kun er steget med 70 pCt. Naar man ser det ærede Medlems Argument efter, betyder det altsaa, at nu skal vi have den sidste tilsvarende Forhøjelse her i København, den Forhøjelse, som man allerede har faaet i Provinsen.

Eller et fjerde Eksempel. Det ærede Medlem talte om, at i den Statistik, der forelaa fra Statistisk Kontor, var der Eksempler paa, at Huslejen endog var gaaet ned i de Lejligheder, der var blevet fri. Ja, i 5 pCt. af Tilfældene. Det mener det ærede Medlem virkelig kan være et Argument for Ophævelsen af Huslejelovgivningen, naar det ærede Medlem i samme Aandedræt maa meddele, at Lejen er steget i 70 pCt. af Tilfældene og paa samtlige Lejligheder med gennemsnitlig 10 pCt.!

Derfor er det, jeg siger: Der kan i og for sig ikke blive Tale om Diskussion mellem det ærede Medlem og mig, der kan kun blive Tale om, at jeg gør et Forsøg paa at faa det ærede Medlem til at forstaa, at de Argumenter, han fremfører, er de stærkeste Argumenter for Opretholdelsen af denne Huslejelovgivning, der overhovedet kan gives.

Men det gælder jo for det ærede Medlem saavel som ogsaa for det ærede Medlem Hr. Elgaard, at de Herrer i deres Omtale af hele Forholdet, i deres Omtale af Byggeriet og alt det øvrige, gaar uden om det, der er Kærnen i Spørgsmaalet, nemlig om der, under den økonomiske, den erhvervsmæssige Tilstand, vi lever under, kan siges at være nogen økonomisk Begrundelse for, at københavnske Grundejere skal kunne forhøje deres Leje meget betydeligt. Det er Problemet: er der nogen som helst økonomisk Begrundelse for at flytte mellem 5

og 10 Mill. Kr. fra den Del af Befolkningen, der er Lejere, til den Del, der er Grundejere?

Det er Spørgsmaalet. Og her nytter det ikke at tale, som det ærede Medlem Hr. Bouet gjorde, om Skatter; thi jo mere det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer mener, at Skatteskruen er skruet for langt, jo mere de mener, at Skatterne er for høje, jo mere skulde der netop være Grund for dem til at sige, at saa maa det i hvert Fald hindres, at en bestemt Gruppe af Befolkningen yderligere beskattes en anden Gruppe med en halv Snæs Millioner Kroner, uden at der er nogen økonomisk Begrundelse derfor i den førstnævnte Gruppens Forhold.

Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem virkelig repræsenterer Funktionær-synspunkter her i København, naar han har den Opfattelse, at der i Øjeblikket foregaar en Særbeskatning af Grundejerne. Jeg er ikke helt sikker paa, at det ærede Medlems Standsfæller, Funktionærerne her i København, hvis det nu viser sig til Efteraaret, at deres Leje stiger ganske betydeligt. . . . (Bouet: Hvem siger det?) — det siger jeg —, saa vil mene, at det, der hidtil har fundet Sted, var en Særbeskatning af Grundejerne. Jeg kunde tænke mig, at man vilde mene, at det, der nu skulde til at ske, var en Særbeskatning af Funktionærerne.

I denne Forbindelse kom det ærede Medlem Hr. Bouet, hvis Overfladiskhed paa disse Omraader gennem Aarene er blevet mig bekendt, ind paa at holde en lille Tale, hvis Grundlag det ærede Medlem aabenbart har faaet gennem „Grundejerbladet“. Det ærede Medlem har selvfølgelig ikke paa dette Punkt saa lidt som paa andre tænkt paa at undersøge Forholdene først. Det drejer sig om Dagbladet „Politiken“; det er en Sag, som nu er fremdraget i „Grundejerbladet“, men som jo slet ikke er en ny Sag, men en Sag, der tidligere er fremdraget offentligt, og med Hensyn til hvilken vi ogsaa dengang i Indenrigsministeriet saa fremkomme Oplysninger om, hvad der laa bagved.

Det ærede Medlem siger ganske blankt: Dette Dagblad, denne daarlige Ejer, forhøjede Lejen fra 3 800 Kr. til — jeg husker ikke, om det var 9 000 eller 11 000 Kr. (Bouet: 9 000 Kr.). Ja, det ærede Medlem nikker veltillfreds, men det ærede Medlem skulde i Stedet for undersøge saadan noget, inden han taler om det. Det er oplyst over for Offentligheden, at den sidste Lejesum dækker over et helt andet Butiksareal end den første. Den oprindelige Leje paa 3 800 Kr. gjaldt for et Areal paa 117 Kvadratalen, den paa 11 000 Kr. for et Areal